

Sygn. akt II Ka 314/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Pucyk

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r.

sprawy **S. C.**

oskarżonego z art. 35 ust. 1 a ustawy z dnia 21.08.1997r o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 poz. 122), art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 poz. 1967)

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 8 marca 2022 r. sygn. akt II K 247/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. 516,60 zł (w tym VAT 96,60zł) wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowania odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 314/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 8 marca 2022 roku sygn. II K 247/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	<i>zmiana</i>
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Błędne ustalenie, że istnieją wystarczające dowody, że oskarżony dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim obu zarzucanych mu aktów oskarżenia czynów, pomimo obiektywnych faktów, że zwierzęta miały paszę pochodzącą z upraw we własnym gospodarstwie oraz dostęp do wody pitnej (poidło kulowe) o dużej wydajności.</p> <p>2. Obraza przepisów postępowania, mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dającej się usunąć wątpliwości, jaką jest możliwość zatrucia zwierząt na niekorzyść oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzuty skarżącego okazały się bezzasadne.

Wyprzedzając wywody merytoryczne Sąd Okręgowy wskazuje, iż chronologia zarzutów obrońcy ujęta w apelacji, odwzorowana w rubryce powyżej jest chaotyczna. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych ma bez wątpienia charakter wtórny wobec zarzutów związanych ze sferą oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i co do zasady

jest konsekwencją niewłaściwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Wobec tego zdaniem Sądu Okręgowego, zarzut ten powinien zostać sformułowany

po zarzutach natury procesowej. W związku z tym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zostanie omówiony po zarzutach naruszenia przepisów prawa procesowego.

Skarżący nie wykazał, że Sąd pierwszej instancji obraził treść normy sformułowanej

w art. 5 § 2 kpk. Podstawa ta może być skutecznie stosowana, jeśli w sprawie pojawią

się wątpliwości co do przebiegu zdarzenia. Wątpliwości te muszą zaś pojawić się po stronie

Sądu rozpoznającego sprawę i koniecznym jest to, że pomimo ich zauważenia Sąd rozstrzygnie

je na niekorzyść oskarżonego. Takich wątpliwości w istocie skarżący nie przedstawił.

Podnoszoną przez obrońcę w zarzucie okoliczność związaną z otruciem zwierząt przez osoby

trzecie, Sąd Rejonowy rozstrzygnął na gruncie art. 7 kpk, logicznie i zasadnie argumentując swoje

stanowisko, w szczególności przy

wywodach w zakresie oceny zeznań poszczególnych świadków o czym szerzej poniżej.

Art. 5 § 2 kpk odnosi się do wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć

Sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości obrony i skazanych co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten Sąd (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2009 r., sygn. akt V KK 142/09). Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 § 2 kpk, nie są miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy orzekający sąd rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i mimo braku możliwości usunięcia ich rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo czy były po temu powody, które sąd pominął.

Niezależnie zatem od samej poprawności zredagowania zarzutu obrazy art. 5 § 2 kpk, która powinna zostać powiązana ze wskazaniem na przepis normujący standard rzetelnej kontroli instancyjnej, zarzut jawi się jako oczywiście bezzasadny, a argumentacja wyrażona w treści uzasadnienia apelacji sprowadza się do własnej oceny dowodów i zaprezentowania własnych ustaleń faktycznych korzystnych dla oskarżonego.

W okolicznościach sprawy Sąd Rejonowy dokonując oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonał szczegółowej analizy zgromadzonych w sprawie dowodów, wyszczególnił w jakim zakresie uznał za wiarygodny, a w jakim nie każdy z przeprowadzonych w sprawie dowodów. Po przeprowadzonej

analizie Sądowi Rejonowemu jak również Sądowi Okręgowemu po dokonanej kontroli instancyjnej nie pozostały żadne niedające w sprawie usunąć się wątpliwości, a tylko takie stanowią podstawę do zastosowania art. 5 § 2 kpk. Wobec tego nie można przyjąć, że Sąd pierwszej instancji naruszając zasadę wynikającą z art. 5 § 2 kpk rozstrzygnął wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, skoro takowych wątpliwości w ogóle nie powziął.

W tym miejscu należy podkreślić, iż A. P. - lekarz weterynarii wykonujący czynności w gospodarstwie oskarżonego, wykluczył wprost otrucie zwierząt jako przyczynę zgonu. Podkreślał na niewłaściwe warunki bytowania zwierząt, wychudzenie i wyniszczenie zwierząt, brak dostępu do wody i właściwej paszy, brak wpisów o leczeniu zwierząt. Niewątpliwie te informacje pozyskane od osoby na co dzień zajmującej się zwierzętami, miały istotne znaczenie dla ustaleń faktycznych w sprawie. Pozostali świadkowie zeznający w sprawie A. M., B. C., A. O., T. Z., R. P. oraz K. B. w swoich zeznaniach nie wspominali, aby oskarżony jako przyczynę zgonu zwierząt wskazywał na ich otrucie. Wszyscy w swoich zeznaniach potwierdzili natomiast zaniedbania leżące po stronie oskarżonego związane z brakiem opieki nad zwierzętami przez oskarżonego, który nie karmił należycie bydła, nie zapewniał wystarczającego dostępu do wody, w wyniku czego zwierzęta zaczęły padać. Zamontowane poidło kulowe przez oskarżonego było niewystarczające bowiem krowy miały do niego ograniczony dostęp.

Pozostali świadkowie K. P., R. M., A. Ż. o ile przebywali

w gospodarstwie oskarżonego to nie zajmowali się bezpośrednio bydłem oskarżonego, a zatem nie mieli wiedzy w jakich warunkach hodowane są przez oskarżonego zwierzęta (k. 190). Wyżej wymienieni świadkowie w przeciągu roku przebywali w gospodarstwie oskarżonego stosunkowo niewiele- 3- 4 wizyty (R. M.), 10 wizyt (A. Ż.), 20 wizyt (K. P.). W związku z tym ich zeznania nie mogą zostać uznane w pełni za wiarygodne, dające miarodajny obraz sytuacji zwierząt oskarżonego. Nadto, nie sposób pominąć dokumentacji zdjęciowej potwierdzającej fatalne warunki bytowe bydła, ich ogólny stan (wychudzenie), a także spleśniałą paszę.

W tych okolicznościach, w kontekście całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, twierdzenia obrońcy związane z konfliktem pomiędzy oskarżonym a jego ojcem, a także tezą związaną z otruciem zwierząt nie mają znaczenia i stanowią jedynie przyjętą linię obrony.

Należy zauważyć, iż stado bydła oskarżonego było systematycznie kontrolowane na przestrzeni trzech miesięcy (od października do grudnia 2019 r.) przez Powiatowego Lekarza Weterynarii oraz inspektorów Powiatowej Inspekcji Weterynarii. Wyniki przeprowadzonych kontroli za każdym razem były negatywne. Oskarżony pomimo, iż miał wystarczający okres czasu pomiędzy poszczególnymi kontrolami na poprawienie warunków bytowych zwierząt m.in. zapewnienia im należytych warunków bytowania czy odpowiedniej jakości paszy,

nie zastosował się do wytycznych organów weterynaryjnych.

Sąd Okręgowy nie neguje schorzeń oskarżonego podnoszonych przez obrońcę, jednakże w sytuacji, gdy sam oskarżony nie mógł w stanie zapewnić należytej opieki zwierzętom, czy to przez pobyt w zakładzie karnym, czy też z uwagi na schorzenia zdrowotne to w ocenie Sądu Okręgowego jego obowiązkiem było jej zorganizowanie, choćby poprzez zwrócenie się do odpowiednich instytucji (te same argumenty odnoszą się do czynu wskazanego w pkt II aktu oskarżenia).

W związku z tym okoliczności podniesione w uzasadnieniu apelacji związane z twierdzeniami oskarżonego o zapewnieniu odpowiedniej ilości paszy, odpowiednich warunków bytowych stada bydła nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i stanowią przyjętą linię obrony, kreowaną w istocie już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, która miała na celu umniejszenie, zmarginalizowanie, a finalnie zaprzeczenie sprawstwa oskarżonego w popełnieniu zarzucanych mu czynów.

Bezzasadny okazał się również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych sprowadzający się do zanegowania sprawstwa oskarżonego. Analiza całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwala na stwierdzenie, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanych mu czynów. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy

w niniejszej sprawie są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne, mocne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne.

Skarżący nie podnosił zarzutów dotyczących wymierzonym oskarżonemu kar oraz zakazu i nawiązki. Zdaniem Sądu Okręgowego orzeczona wobec oskarżonego kara nie nosi cech rażąco niewspółmiernej. W tej konkretnej sprawie, Sąd Odwoławczy stoi na stanowisku, że walor wychowawczy dla oskarżonego (prewencja indywidualna) i społeczne przekonanie o nieuchronności poniesienia realnych konsekwencji za czyn zabroniony (prewencja generalna) będzie miała dla oskarżonego kara pozbawienia wolności. Oskarżony pozostawał bezkrytyczny wobec popełnionych czynów, nie podejmował działań zmierzających do poprawy sytuacji zwierząt, a orzeczone kary i środek karny są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o uniewinnienie oskarżonego S. C. od obu zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów..

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów skutkowałą bezzasadnością wniosku.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 8 marca 2022 roku sygn. II K 247/20- utrzymany w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wobec bezzasadności apelacji skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
--	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 pkt. 11 kpk Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. 516,60 zł (w tym VAT 96,60 zł) wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
III	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowania odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa, a za takim rozstrzygnięciem przemawiały względy słuszności i sytuacja materialna oskarżonego.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 8 marca 2022 r. sygn. akt II K 247/20

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana